

различавашъ отъ куче-то. Но колкото ти казахъ, струва ми ся че сж доволны да тя научатъ, че онова, което размышлява въ Ифеста е много различно отъ душж-тж ти.

И. А има ли Ифестъ душж, или нѣма?

М. Ако и да има душж, но тя не прилича на человѣческж-тж душж: тя е такава каквато иматъ четвероножны-ты животны, птицы-ты и рыбы-ты, и струва ми ся, че тя не трѣбе да ся нарича душа.

И. А! какъ трѣбе да ся нарече?

М. Не знаиж, чадо, какъ трѣбе да ся нарече. Въ животны-ты има едно нѣщо, което мысли, но нѣма име.

И. Мамо! веднаждъ ми казуваше вуйка ми Иванъ много нѣща за слонъ-тъ, и думаше че слонове-ти познаватъ по много работы отъ други-ты животны.

М. Види ся че познаватъ по много.

И. Ако бѣхме имали едно малко слонче, и ако щѣше го учи всякой день, можеше ли ся научи толкова колко-то знае человѣкъ?

М. Не може, чадо, ако быхъ ся трудила и пятьдесятъ години да го учиж, пакъ не можаше ся научи толкова, колкото знае Еленка. Дѣте-то ако да ся учи отъ малко добрѣ, то повседневно ще расте въ мждрость-тж, и като стане мжжъ, ще знае повече отъ колкото знаижтъ вси-ти слонове, и вси-ти добытъци, колко-то сж по свѣтъ-тъ.

И. Колко може да научи человѣкъ, мамо?

М. Не могж да ти кажж колко. Душа-та